

Joulukuun 18.

**Pyhän marttyyri Sebastianoksen ja
hänen kumppaneittensa muisto**

6. veisu. Irmossi

Ympärillämme on pohjaton syvyys, | eikä ole pelastajaa. | Olemme niin kuin teuraaksi jätetyt lampaat. | Pelasta, oi meidän Jumalamme, kansasi, | sillä Sinä olet voimattomien väkevyys || ja korotus.

Troparit

Sinä, kunnianarvoisa marttyyri, osoitit mielesi vakaudessa nöyryyttämättömäksi, vaikka Sinua säälimättä lyötiin sauvoin ja Sinut lävistettiin monin nuolin. Sentähden Sinä sait iloiten siirtyä valkeuteen.

Oi voittamaton marttyyri Sebastianos, sydämesi silmät Kristukseen suunnattuina Sinä sait Häneltä voimaa kilvoitellessasi, taistellesasi pahoja henkiä vastaan ja kohdatessasi hirveät kidutukset.

Viisaitten sanojesi salvoin Sinä hajoitit eksytyksen salvat, kukistit vihollisten epäjumalat, hajoitit maahan epäjumalien temppelit ja rakensit itsesi jumalallisen Hengen temppeliksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi naisten joukossa siunattu ja Jumalan armoittama, synnyttäessä Hänet, joka pelkällä jumalallisella tahdollaan uudistaa kaiken, Sinä uudistit meidän rikkomuksen turmeleman olemuksemme.

Irmossi

Ympärillämme on pohjaton syvyys, | eikä ole pelastajaa. | Olemme niin kuin teuraaksi jätetyt lampaat. | Pelasta, oi meidän Jumalamme, kansasi, | sillä Sinä olet voimattomien väkevyys || ja korotus.

Synaksario

Saman kuun 18:ntenä päivänä muistelemme pyhää marttyyri Sebastianosta ja hänen kanssaan Zoeta, Trankylinosta, Nikostratosta, Klaudiosta, Kastoria, Tiburtiosta, Kastulosta, Markellinosta ja Markosta.

Säkeitä

Eksytyksen epäjumalia ylenkatsoneen Sebastianoksen lihaa hakattiin.

Kahdeksantenatoista surmattiin Sebastianos nuijin.

Päästään korkeuteen nostettu Zoe saavutti elämän lopun pahanhajuisessa savussa.

Niin, heittäkää vain minua monin kivin, huusi Trankylinos sydämestään.

Klaudioksenkin seuralaiset on tähän pantava, sillä vaikka syvyys sai haltuunsa heidät, taivas kantaa heitä nyt.

Tiburtioksen jumalallinen pää katkaistiin, kun hän huusi: Sinä, oi Jumalan Sana, olet minun Jumalani.

Kastulosta houkuteltiin (houkuteltiin?) kadotuksen syvyyteen, mutta kun hän ei suostunut, hänet heitettiin maan syövereihin.

Vihollisten sydämiin iskeytyneinä keihäinä teidät, Markos ja Markellos, lävistettiin keihäin.

Samana päivänä pyhän marttyyri Eubiotoksen muisto

Säkeitä

Vertaan vuodattaen Eubiotos taisteli, mutta saavutti verenvuodatuksesta elämänsä lopun.

Samana päivänä pyhittäjäisämme Floroksen, Aminsoksen piispan, muisto.

Säkeitä

Kuuliaisena vanhalla tuomiolla Floros palasi maahan. Olihan hän maata, joten mitä ihmeellistä siinä olisi.

Samana päivänä muistellemme miekan surmaamia pyhiä marttyyreja Fokasta ja Hermylosta.

Säkeitä

Minut mestataan ensin, sanoi Hermylos. Ei, Hermylos, sanoi Fokas, vaan Fokas.

Samana päivänä muistellemme Kaisareiassa taistelleita pyhiä marttyyreja, diakoni Zakkhaiosta ja lukija Alfeiosta.

Ja pyhittäjäisämme Mikael Synkelloksen, tunnustajan, muisto.

Säkeitä

Ei se ole outoa, että Sinä kuolet, Mikael, vaan että kuoltuasikin elät otollisesti.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda meitä. Amen.

7. veisu. Irmossi

Sinä, oi Jumalansynnyttäjä, | olet meille uskovaisille hengen silmillä nähty pätsi, | sillä niin kuin suuresti ylistetty, kiitetty ja korkeasti kunnioitettu isäin Jumala | muinoin pätsissä pelasti kolme nuorukaista, | niin myös Sinun kohdussasi || Hän uudisti kaiken maailman.

Troparit

Kristus, Sinun väkevän voimasi vahvistamat voittajat kukistivat vihollisen ja polkivat eksytyksen, antaessaan ruumiinsa kidutettaviksi ja veisatessaan: Kiitetty ja korkeasti kunnioitettu on isäin Jumala.

Jumalallisen loistavat voittoisat marttyyrit, hyvin taistelleet Markellos ja kunniakas Markos, Tiburtios ja viisas Kastulos siirtyivät taivaaseen veisuin ylistäen kiitettyä ja korkeasti kunnioitettua Jumalaa.

Nuorekkaasti Sinä, taistelija Tiburtios, nousit nuorukaisten tavoin roviolle ja sait hengellisesti Hengen vilvoituksen korkeudesta veisatessasi sointuisasti: Kiitetty ja korkeasti kunnioitettu on isäin Jumala.

Hirtettynä karitsana Sinä, kunniakas ja maineikas marttyyri Zoe, hirtit vihollisen marttyyriuden tuskien jäntein, ja elät kuoleman jälkeenkin veisaten: Kiitetty ja korkeasti kunnioitettu on isäin Jumala.

Jumalansynnyttäjälle

Oi puhdas, me kutsumme Sinua kultaiseksi astiaksi ja elämän jumalallisen Leivän pyhäksi pöydäksi, pyhityksen sijaksi ja korkeaksi valtaistuimeksi, jolla lepäsi Jumala, kiitetty ja korkeasti kunnioitettu isäin Jumala.

8. veisu. Irmossi

Pätsissä Israelin nuorukaiset ikään kuin sulatusuunissa | kultaa kirkaammin säteilivät jumalanpelkonsa ihanuutta ja sanoivat: | Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, || veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Troparit

Haluten kuolla maailmalle ja kaikella maailmassa olevalle Sinä, iäti kunnioitettava, saavutit totisen elämän halulla huutaen: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Rikolliset panivat Sinut, autuas Kastulos, syvään kuoppaan johon hautasivat ja surmasivat Sinut, kun Sinä veisasit selvästi: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Elämän nimen kantajana Sinä saavutit autuaan elämän, sillä kun jätit katoavaisen elämän kuristettuna Sinä veisasit: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Jumalansynnyttäjälle

Sinä tulit ihanaksi synnyttäessäsi ihanan Jumalan ja Herran, joka jumalallisilla säteillään kirkastaa ihmiset. Sentähden me huudamme: Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

Irmossi

Pätsissä Israelin nuorukaiset ikään kuin sulatusuunissa | kultaa kirkaammin säteilivät jumalanpelkonsa ihanuutta ja sanoivat: | Kaikki Herran luodut, kiittäkää Herraa, || veisaten ylistäkää ja korkeasti kunnioittakaa Häntä kaikkina aikoina.

9. veisu. Irmossi

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, | ilmiliekissä palava, mutta tulossa kulumaton. | Ja nyt me rukoilemme Sinua: | Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, | että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, || lakkaamatta ylistäisimme.

Troparit

Saadaksesi jumalallisen kirkkauden, iankaikkisen kunnian ja ihanuuden Sinä, ylistettävä Sebastianos, kestit miehuullisesti kidutukset, tuskat ja kuoleman. Sentähden me kaikki ylistämme Sinua autuaaksi.

Sinä, marttyyri, osoittauduit taistelutovereittesi keskellä auringoksi tähtien keskellä, kirkon jumalallinen taivas kirkastuu nyt Sinun pyhien taistojesi valkeudesta ja paholaisen koko mielettömyys hajoaa.

Kristusta rakastaen Tiburtios, Markellinos, Markos, Zoe ja Kastulos taistelivat Jumalassa viisaan opettajansa Sebastianoksen rinnalla ja saivat hänen lailleen voiton seppeleen. Nyt he rukoilevat aina meidän puolestamme.

Marttyyrien jumalallinen kuoro nousi asumaan valoisiin majoihin ja elää nyt riemuiten taivaissa aina rukoillen ihmisiä rakastavaa meidän puolestamme, jotka alati ylistämme heitä autuaiksi.

Jumalansynnyttäjälle

Hengelliset sotajoukot peljästyivät nähdessään sanoin selittämättömästi käsissäsi Isän jumalallisen heijastuksen, joka oli tullut Sinun kaltaiseksesi jumaloittaaksensa ihmiset, oi ylen nuhteeton Neitsytäiti.

Irmossi

Sinun puhtaan synnyttämisesi ennuskuvaksi näyttäytyi orjantappurapensas, | ilmiliekissä palava, mutta tulossa kulumaton. | Ja nyt me rukoilemme Sinua: | Sammuta meitä vastaan raivoava kiusausten pätsi, | että me Sinua, oi Jumalansynnyttäjä, || lakkaamatta ylistäisimme.

Aamupalveluksen loppuosa ja päätös.